

ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. ΓΚΕΛΗ
ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ο
ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΗΣ ΜΠΑΣΙΑΣ
(ΠΑΠΑ - ΜΠΑΣΙΑΣ)

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ὑπὸ

† Ἀρχ. Πολυκάρπου Κόμη
ὑμνογράφου

*

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κεφαλληνίας
κ. κ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ Β΄

ΑΘΗΝΑΙ 1987

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν

ΠΑΝΑΓΗ (τοῦ ΜΗΛΑΣΙΑ)

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ

Στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ «Μακάριος ἀνὴρ»,

Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους στ',
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος α' «Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων»

Κεφαλληνία ἡ νῆσος τέρπου καὶ χόρευε, τρεῖς γὰρ
ἐκ σοῦ φωστῆρες, ἐξάνειπλαν κόσμῳ, Γεράσιμος
ὁ μέγας θαυματουργὸς. καὶ ὁ Ὁσιος Ἀνθιμος, καὶ ἐν
καιροῖς τοῖς ἐσχάτοις ὁ ἱερεὺς Παναγῆς ὁ πολυθεύ-
μαστος

Τῶν ἀρετῶν σου τὰ κάλλι, τίς διηγήσεται, καὶ τὴν στερ-
ρὰν παμμάκαρ καὶ ἀκράδαντον πίστιν, δι' ὧν σε
ὁ Δεσπότης ὦ ἱερὲ Παναγῆ ἀντεδόξασε, χάριν πα-
ρέχων σοι θείαν τοῦ προοραῖν καὶ προλέγειν τὰ ἐσόμενα.

Καιρῷ βροχῆς καὶ θυέλλης ἐπὶ τὰ μνήματα, τῶν τε-
θεωτών πάτερ ἐκ τῆς νόσου χολέρας, εὐχὰς προ-
σαναπέμψαι ὑπὲρ αὐτῶν Παναγῆ πορευόμενος, οὐδό-

λως μάκαρ ὑγράνθης τῷ ὑετῷ, τῇ χειρὶ Θεοῦ σκεπόμενος

Ἔτερα Στιχηρά. Ἦχος δ' «Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι»

Κατὰ χρέος συνέλθωμεν, Κεφαλλήνων φιλέορτοι, ἱερὰν πανήγυριν ἐορτάζοντες, ἰδοὺ ἡμᾶς συνεκάλεσε πρὸς αἶνον οὐράνιον καὶ χαρὰν πνευματικὴν ὁ πρεσβύτης ὁ ἔνθεος καὶ σεβάσμιος, Παναγῆς ὁ ὁσίως βιοτεύσας, τοῖς ἐσχάτοις τούτοις χρόνοις, Ὅν ἐπαξίως τιμήσωμεν.

Ιερέων τὸ σέμνωμα, ὀρθοδόξων ἀγλαΐσμα, τῶν πιστῶν κραταίωμα καὶ ἐντρέφημα, τὸν λειτουργὸν τὸν πανάριστον καὶ φίλον τὸν γνήσιον τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, Παναγῆν τὸν μακάριον εὐφημήσωμεν, τὸν πρεσβεύοντα πάντοτε Κυρίῳ, ὑπὲρ πάντων τῶν τιμώντων, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ κοίμησιν.

Ὡς φωστὴρ διαυγέστατος, Παναγῆ ἱερώτατε ἐν καιρῷ δουλώσεως ἐξανέτειλας, καὶ τοὺς πιστοὺς κατεφώτισας ἐν θείοις σου πράξεσι καὶ τοῖς λόγοις τοῖς ἀπλοῖς καὶ ταῖς θείαις προσρήσεσι, φωτιζόμενος ταῖς ἀκτίσι τῆς χάριτος τῆς θείας τῆς ἐν σοὶ ἐνσκηνωσάσης, διαπαντὸς πανσεβάσμιε.

Δόξα Πατρί. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἱερέων ὁ σύλλογος καὶ φιλοσίων τὰ πλήθη, γηθοσύνης δεῦτε συνέλθωμεν· καὶ ἐν ψαλμοῖς ἱεροῖς καὶ ᾠσμασι μελιρρύτοις τὴν χαρμόσυνον καὶ σεβάσμιον μνήμην τοῦ ὑψιπέτου λευίτου καὶ ἰσαγγέλου λειτουργοῦ τοῦ ὑψίστου, Παναγῆ τοῦ τρισμάκαρος ἀξίως τιμήσωμεν. Οὗτος γὰρ ὁ τρισόλβιος ἀγγελικῶς δια-

νύσας τὸν βίον, εὐεργετῶν, διδάσκων καὶ ἀγαθοποιῶν, τῷ Χριστῷ εὐηρέστησε καὶ τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησε. Ὅθεν οὐρανίων καὶ θείων ἀξιωθεὶς χαρισμάτων καὶ αὐτουργὸς θαυμάτων γενόμενος, πρὸς Ὄν ἐπόθησε Χριστὸν περιχαρῶς μεταβέβηκεν. Καὶ νῦν πρεσβεύει Αὐτῷ ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου καὶ πάντων τῶν τελούντων πιστῶς τὴν ἱεράν καὶ πανέορτον τούτου πανήγυριν.

Καὶ νῦν καὶ αἰί...

Ἦχος πλ. δ'

Ο Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς σάρκα προσλαβόμενος καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως. Εἷς ἐστὶν Υἱὸς διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν καὶ τέλειον ἄνθρωπον ἀληθῶς κηρύττοντες ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Ὄν ἰκέτευε Μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν...», Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Μαλαχίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Καὶ νῦν ἡ ἐντολὴ αὕτη πρὸς ὑμᾶς οἱ ἱερεῖς· ἐὰν μὴ ἀκούσητε, καὶ ἐὰν μὴ θῆσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν τοῦ δοῦναι δόξαν τῷ ὀνόματί μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ ἐξαποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὴν κατάραν καὶ ἐπικαταράσομαι τὴν εὐλογίαν ὑμῶν καὶ καταράσομαι αὐτήν· καὶ διασκεδάσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οὐ τίθεσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν. Ἴδού ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν ὄμιον καὶ σκορπιῶ

ένυστρον ἐπὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν, ένυστρον έορτῶν ὑμῶν, καὶ λήψομαι ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτό, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ ἐξαπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς τὴν έντολὴν ταύτην τοῦ εἶναι τὴν διαθήκην μου πρὸς τοὺς Λευίτας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 'Ἡ διαθήκη μου ἦν μετ' αὐτοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης καὶ ἔδωκα αὐτῷ ἐν φόβῳ φοβεῖσθαι με καὶ ἀπὸ προσώπου ὀνόματός μου στέλλεσθαι αὐτόν. Νόμος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἀδικία οὐχ εὔρεθη ἐν χείλεσι αὐτοῦ, ἐν εἰρήνῃ κατευθύνων ἐπορεύθη μετ' ἐμοῦ καὶ πολλοὺς ἐπέστρεψεν ἀπὸ ἀδικίας.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὀξύνει δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαίαν, συνέκπολεμήσῃ δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως, ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσῃ αὐτούς. Καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυ-

ναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Βασιλειῶν Δ' τὸ ἀνάγνωσμα.

Καὶ Ἐλισαιὲ ἠρρώστησε τὴν ἀρρωστίαν αὐτοῦ, δι' ἣν ἀπέθανε. Καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν Ἴωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐκλαυσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εἶπε· πάτερ, πάτερ ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαιέ· λάβε τόξον καὶ βέλη. Καὶ ἔλαβε πρὸς ἑαυτὸν τόξον καὶ βέλη. Καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ· ἐπιβίβασον τὴν χεῖρα σου ἐπὶ τὸ τόξον· καὶ ἐπεβίβασεν Ἴωὰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκε Ἐλισαιὲ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως. Καὶ εἶπεν· ἀνοιξον τὴν θυρίδα κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἤνοιξε. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· τόξευσόν· καὶ ἐτόξευσε. Καὶ εἶπε· βέλος σωτηρίας τῷ Κυρίῳ καὶ βέλος σωτηρίας ἐν Συρία, καὶ πατάξεις τὴν Συρίαν ἐν Ἀφὲκ ἕως συντελείας. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαιέ· λάβε τόξα· καὶ ἔλαβε. Καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ· πάταξον εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπάταξεν ὁ βασιλεὺς τρίς καὶ ἔστη. Καὶ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπεν· εἰ ἐπάταξας πεντάκις ἢ ἑξάκις, τότε ἂν ἐπάταξας τὴν Συρίαν ἕως συντελείας· καὶ νῦν τρίς πατάξεις τὴν Συρίαν. Καὶ ἀπέθανεν Ἐλισαιέ, καὶ ἔθαψαν αὐτόν. Καὶ μονόζωνοι Μωάβ ἦλθον ἐν τῇ γῇ ἐλθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ· καὶ ἐγένετο αὐτῶν θαπτόντων τὸν ἄνδρα, καὶ ἰδοὺ εἶδον τὸν μονόζωνον καὶ ἔρριψαν τὸν ἄνδρα ἐν τῷ τάφῳ Ἐλισαιέ, καὶ ἐπορεύθη καὶ ἤψατο τῶν ὀστέων Ἐλισαιέ καὶ ἔζησε καὶ ἀνέστη ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν

Ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'

Αγάλλου ἐν Κυρίῳ, νῆσος Κεφαλληνία, ἐν κόλποις κατέχουσα, ὡς ἀσύλητον θησαυρόν, τὰ μυρίπνοα καὶ θαυματόβρυτα λείψανα, Παναγῇ τοῦ πατρὸς ἡμῶν τοῦ ἐναρέτου Λευίτου καὶ οὐρανίου ἐργάτου, τῶν θείων τοῦ Χριστοῦ ἐντολῶν, τοῦ καὶ προορατικοῦ ἀξιωθέντος χαρίσματος, τοῦ πρεσβεύοντος ἀεὶ τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων τὸ ἱερὸν Τούτου μνημόσυ-
νον.

Ἦχος β'

Εἰς τὰ ἀγαπητὰ τοῦ Κυρίου σκηνώματα, εἰς τὰς αὐ-
λὰς τὰς ἐπουρανίους, ἔνθα ἦχος καθαρὸς ἐορταζόν-
των καὶ ἡ ἀνέκφραστος ἡδονή, τὸ πνεῦμα σου μακαρίως
εὐφραίνεται, Παναγῇ θεοδόξαστε, ὅθεν τοῦ ἀνεσπέρου
ἐμφορούμενος φωτὸς φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας,
τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων τὴν ἀεισέβαστον
μνήμην σου.

Ἦχος γ'

Τὸ νεοκόσμητον κλέος τῶν Ἱερέων καὶ τῆς εὐσεβείας
φωστῆρα νεοφανῆ, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Πανα-
γῆν τὸν αἰόδιμον. Οὗτος γὰρ ὁ θεόσοφος τῇ δοθείσῃ
αὐτῷ ὑπερφυεῖ θεία χάριτι, τοὺς μὲν νουθετῶν, καὶ
στηρίζων, τοὺς δὲ ἐπιτιμῶν καὶ ἐλέγχων πρὸς τὰς ὁδοὺς
τοῦ Χριστοῦ ἐπανήγαγε. Καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον δε-
ξάμενος στέφανον, καθικετεύει ἀπαύστως σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'

Αγαπήσας τὸν Θεὸν ἐν ὅλῃ ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ καὶ τὸν πλησίον ὡς σεαυτὸν, τὰ πάντα ἐπώλησας καὶ ἐν χερσὶ χηρῶν καὶ πενήτων ἐναπεθησαύρισας. Ὁθεν τηρητῆς ἀκριβῆς γενόμενος τῶν πρώτων καὶ μεγίστων ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, κατηξίωσαι συμβασιλεύειν αὐτῷ εἰς παστάδα οὐράνιον, αὐτῆς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, ἰκεσίαις σου τίμιε πάτερ, τοὺς ἐτησίως ἐορτάζοντας τὴν σεβάσμιον μνήμην σου.

Δόξα Πατρί. Ἦχος πλ. α'

Ασμασι ἐγκωμίων, δεῦτε ἅπαντες τῶν Κεφαλλήνων φιλέορτοι, τὴν μνήμην τιμήσωμεν τοῦ νεοφανοῦς Ὁσίου Παναγῆ τοῦ τρισμάκαρος. Οὗτος γὰρ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἀκολουθήσας τῷ Χριστῷ καὶ τὴν στολὴν τῆς Ἱερωσύνης ἀξίως περιβεβλημένος, ὀσίως καὶ ἀμέμπτως Αὐτῷ ἐλειτούργησε. Ὁθεν ὑπερκοσμίων ἀξιωθεὶς χαρισμάτων τὰ μέλλοντα προὔλεγεν. Καὶ νῦν παρρησία τῷ Χριστῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύει, ὅπως ἕλεως γένηται ἡμῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Μακαρίζομέν σε...

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις Κεφαλληνίας λαμπρός, φωστήρ παμμάκαρ ἔσαι ἐτληαυγέστατος, ἐκ ταύτης ἐξανατείλας ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς, καὶ πιστῶν φωτίζων τὰ πληρώματα, θαυμάτων πυρσεύμασι, καὶ τῶν λόγων ἀπλότητι καὶ τῇ μεγίστῃ ἐκ Θεοῦ θεία χάριτι, τῇ δοθείσῃ σοι προοραῖν τὰ ἐσόμενα. Ἀνθρωπε ὑπεροκόσιμῃ πρεσβῦτα

ισάγγελε, μὴ διαλείπης πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν δούλων σου πάντοτε, τυχεῖν σωτηρίας καὶ τῆς ἄνω βασιλείας μακαριώτατε.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Χαίροις τῶν μυστηρίων Θεοῦ, ἱερούργος πανευλαβῆς καὶ πανάριστος, ὁ τούτῳ ἱεουργήσας θεοπρεπῶς καὶ σεμνῶς, Ἄαρὼν καθάπερ παμμακάριστε, παννύχοις ἐν στάσεσι καὶ ἀγρύπνοις δεήσεσι, μυσταγωγίαις τὴν ψυχὴν καθηράμενος, κατηξίωσαι θεϊκῶν ἐπιλάμψεων. Ὅθεν τὴν σεβασμίαν σου, τελοῦντες πανήγυριν καὶ εὐλαβῶς προσκυνοῦντες τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, θερμῶς ἐξαιτοῦμεν, παρασχεῖν ταῖς σὲ τιμῶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις τοῦ Ληξουρίου βλαστός, Κεφαλληνίας τὸ τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα, τὸ κλέος τῶν Ἱερέων, τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν τροφοδότης πάτερ ἀνεξάντλητος ἀγάπης διάκονος εὐσεβείας διδάσκαλος, θείων χαρίτων ποταμός, ὁ πολύρρυτος καὶ τοῦ Πνεύματος χρυσαυγὲς ἐνδιαίτημα. Πάτερ φωτοειδέστατε, ἀγγέλων συμμετοχε, μὴ διαλείπης πρεσβεύων ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου πάντοτε ρυσθῆναι κινδύνων πάσης θλίψεως καὶ νόσων καὶ περιστάσεων.

Δόξα Πατρί. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πλήθη τῶν πιστῶν Κεφαλλήνων, ὕμνους θεοτερπεῖς καὶ ᾠδὰς εὐχαριστηρίους τῇ τρισηλίῳ θεότητι ἀναμέλψωμεν, ὅτι τῇ θείᾳ καὶ ἀνεξιχνιάστῳ αὐτῆς προνοίᾳ ἐπιδαψιλεύσατο τὴν χάριν

αὐτῆς εἰς ἡμᾶς, καὶ τρεῖς Ὁσίους φωστῆρας ἡμῖν ἐχα-
 ρίστατο Γεράσιμον τὸν ἐν Ὁσίοις διαλάμποντα, τὸν ἐν
 Πνεύματι περιβόητον καὶ διώκτην φοβερόν τῶν ἀκαθάρ-
 των πνευμάτων. Ἄνθιμον ἀσκητῶν τὸν ἐφάμιλλον,
 τὸν ἐκ παιδὸς στερηθέντα τοῦ φωτὸς τοῦ αἰσθητοῦ καὶ
 Μονᾶς ἐξαρίθμους ἐγείραντα. Καὶ Παναγῆν τὸν πανόλ-
 βιον, ἐν ὑστέροις χρόνοις ἐν ἀρεταῖς διαπρέψαντα καὶ
 προσηλαστικῷ ἀξιοθέντα χαρίσματος. Ταῖς αὐτῶν ἰκε-
 σίαις καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν
 κραταίωσον, χριστιανῶν τὸ κέρας ὕψωσον καὶ σῶσον
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος

Νῦν ἀπολύεις Τρισάγιον.

Ἄπολυτίκιον

Ἦχος α' Τῆς ἐρήμου πολίτης...

Ληξουρίου τὸν γόνον, Ἱερέων τὸ καύχημα, τῆς Κε-
 φαλληνίας φωστῆρα νεοφανῶς ἀνατείλαντα, τιμή-
 σωμεν ἐν ὕμνοις ΠΑΝΑΓΗΝ, τὸν μύστην τῆς
 Τριάδος τῆς σεπτῆς, ἐμφανῶς κεκοσμημένον προφητι-
 κῶ τοῦ Πνεύματος χαρίσματι. Διὸ τὸν δοξάσαντα
 αὐτὸν λαμπρῶς ἀντιδοξάσωμεν, ἵνα εὕρωμεν χάριν
 καὶ πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγζαμένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸ Ἑξάψαλμον. Θεὸς Κύριος.
τὰ ὡς ἄνω Ἀπολυτίκια.

Κάθισμα α' Ἦχος δ' «Ταχὺ προκατάλαβε»

Ημέρα χαρμόσυνος, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἡ μνήμη ἐπέλαμψε τοῦ ἱεροῦ Παναγῆ, φαιδρύνουσα ἅπαντας, αἴγλη τῆς ἐναρέτου ἑαυτοῦ πολιτείας, χάριτι ἱαμάτων καὶ προρρήσεων θείων, διὸ αὐτὸν εὐσεβῶς πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Δόξα Πατρί. Ἦχος α' «Τὸν Τάφον σου Σωτήρ»

Ραγδαίω ὑετῶ, πορευθέντος σου πάτερ, Μονῆ τῶν Ὀμαλῶν τοῦ σεπτοῦ Γερασίμου, σεπτὴ Παναγῆ ποσῶς σου ψεκάδες καθήψαντο, ὡς δὲ εἶδε σε ἡ μοναχὴ Μακαρία, ἀνεβόησε ὡς θαυμαστὸς ἐν ἁγίοις, ὑπάρχει ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν.

Τῶν πάντων ποιητὴν καὶ Θεόν σου καὶ πλάστην, ὃν ἔτεκες σεμνὴ Παναγία Παρθένε, ἰκέτευε πάντοτε σὺν ὁσίοις δωρήσασθαι, ἀπολύτρωσιν ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, τοῖς προστρέχουσι ὑπὸ τὴν θείαν σου σκέπην καὶ σὲ μακαρίζουσι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ' «Τὸ προσταχθὲν»

Τὸν τοῦ Σωτῆρος ἐραστὴν καὶ θεῖον μύστην, καὶ Ληξουρίου ἐγκαλλώπισμα καὶ κλέος, Παναγῆν τὸν ἱερώτατον εὐφημοῦντες, τιμήσωμεν κατὰ γέρος πάν-

τες πιστοί, τελοῦντες τὴν μνήμην τούτου περιχαρῶς, ἵνα λάβωμεν ἄφεσιν πλημελημάτων πολλῶν, ταῖς τούτου παρακλήσεσι, πρὸς τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Δόξα Πατρί. ᾠχος δ' «Ἐπεφάνης σήμερον»

Ιερεὺς γενόμενος τοῦ Θείου Λόγου, ἱερῶς διήνυσας τὴν σὴν παμμάκαρ βιοτήν, ὡς Παναγῆ ἱερώτατε, νῦν δὲ ἱεροῖς σὲ τιμῶμεν ἄσμασι.

Καὶ νῦν. ὅμοιον

Ικεσίαις Κύριε ταῖς τῆς Μητρός Σου, καὶ τοῦ Σοῦ θεράποντος καὶ Ἱερέως Παναγῆ, πάντας ἡμᾶς καταξίωσον, τῆς οὐρανίου Χριστὲ Βασιλείας Σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα ᾠχος πλ. α' «Τὸν συνάναρχον Λόγον...»

Ληξουρίου ἡ πόλις φαιδρῶς ἀγάλλεται, κεκτημένη ἐν κόλποις πολυτελῆ θησαυρόν, Παναγῆ τοῦ ἱεροῦ τὰ θεῖα λείψανα, ὅτι ὀσίως καὶ σεμνῶς, ὡς ἀληθῆς Ἱερεὺς ἐβίωσε ἐν τῷ κόσμῳ καὶ πρεσβεύει ἐν παρρησίᾳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρί. ᾠχος δ' «Ταχὺ προκατάλαβε»

Σκιρτήσωμεν ἄσμασι, τῶν Κεφαλλήνων πληθῆς, τὴν μνήμην γεραίροντες νῦν τοῦ κλεινοῦ Παναγῆ καὶ τούτῳ βοήσωμεν. Χαίροις τοῦ Ληξουρίου εὐκλεέστατον θρέμμα. Χαίροις τῶν Ἱερέων τὸ σεβάσμιον κλέος. Χαίροις τῶν σῶν ἱκετῶν μεσίτης πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον.

Παρθένε Παντάνασσα, χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, μὴ πού-
ση πρεσβεύουσα τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, ἀκήρατε
Δέσποινα, ρῦσαι παντοίων νόσων, πειρασμῶν καὶ κιν-
δύνων, πάντας τοὺς προσιόντας τῇ ἀχράντῳ σου σκέπη,
καὶ αἰτουμένων πιστῶς τὴν ἀληκτον χάριν σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Προκείμενον

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Στίχος. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ

Τό, Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον

Ὁ Ν' Ψαλμὸς Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'

Τὸ δοθέν σοι παρὰ Θεοῦ τάλαντον, Ὅσιε ὑπερηύ-
ξησας, ὅθεν τῆς μακαρίας φωνῆς ἐκείνου ἀκούσας
χαίρων εἰσῆλθες εἰς χαρὰν τὴν οὐράνιον. Αὐτῆς ἀξί-
ωσον καὶ ἡμᾶς πανσεβάσμιε Πάτερ, τοὺς τελοῦντας
τὴν μνήμην σου, Παναγῆ Θεοφόρε πρεσβεύεις σου.

Εἶτα οἱ Κανόνες

α) τῆς Θεοτόκου, Ἀρματηλάτην Φαραῶ καὶ

β) τοῦ Ἀγίου,

Ὁῦ ἢ ἀκροστιχίς:

ΑΣΩ ΠΑΝΑΓΗΝ ΚΛΕΟΣ ΔΙΚΑΙΩΝ
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ.

ᾠδὴ α' Ἦχος πλ. δ' «Ἀρματιλάτην Φαραῶν»

Αναρχε Πάτερ ἡ πηγὴ τῆς γνώσεως καὶ τῆς σοφίας
καμοῦ τοῦ ἐσκοτισμένου, τοῖς τοῦ βίου πταίσματι,
τὸν νοῦν φωτί σου αὐγάσον, τράνωσόν μου τὴν γλῶσ-
σαν, ἵνα ὑμνήσω τὸν δοῦλον Σου, θεῖον Παναγῆν Ὁν
ἐδόξασας.

Σοφία Πάτερ Θεϊκῆ κοσμούμενος, τῶν γεηρῶν καὶ
φθαρτῶν παριδῶν παμμάκαρ Παναγῆ θεόσοφε,
Χριστῷ ἐπηκολούθησας, καὶ Αὐτῷ μέχρι τέλους, σε-
μνοπρεπῶς διηκόνησας, ὅθεν σε ἀξίως ἐδόξασε.

Ως δένδρον Πάτερ φυτευθὲν ἐξήνθησας, ἐν ταῖς αὐ-
λαῖς τοῦ Θεοῦ, Σῶν δακρύων ὄμβροις καὶ ἐνθέοις
πράξεσι, παμμάκαρ ἀρδευόμενον Παναγῆ Θεηγόρε,
καρπούς ἀξιούς ἐν χάριτι, ἐξ ὧν διατρέφεις τοὺς δού-
λους Σου.

Θεοτοκίον

Παρθενομῆτορ Παναγία Δέσποινα, ἡ φῶς τεκοῦσα
Χριστὸν τοὺς νενοσηκότας ὀφθαλμούς μου, δέ-
ομαι, ψυχῆς ὁμοῦ καὶ σώματος φωταγωγήσον ἵνα
ἀεὶ δοξάζω Σε Πάναγνε, καὶ ποιῶ Υἱοῦ Σου τὸ θέλημα.

ᾠδὴ γ' «Οὐρανίας ἀψίδος»

Αρνησάμενος κόσμον, πρὸς τὴν Μονὴν ἔδραμες, Εὐ-
αγγελιστρίας εἰς Δίαν νῆσον πρὸς ἄσκησιν, ἀλλ'
ἱκεσίαις καμφθεῖς, τῆς ἀδελφῆς καὶ μητρὸς Σου, ὑπο-
στρέφεις ὅσιν οἰκείοις δώμασι.

Νέος ἔτι ὑπάρχων, ὅλος ἀγνὸς σώματι καὶ τὸ νοῦν
σοφὲ κεκτημένος Θεοειδέστατον, ἀξίως ἤλειψας

Ἰερωσύνης τὴν χάριν καὶ Θεῶ ἱέρουσας ὡσπερ ἀσώματος.

Α γρυπνίαις πολλάκις καὶ ταπεινοῖς δάκρυσι, λούων τὴν στρωμνὴν καθ' ἐκάστην Θεομακάριστε, καὶ ἐν νηστείαις μακραῖς ὑποπιάζων τὸ σῶμα ὠφθης ἰσοστάσιος τῶν ἄνω τάξεων.

Θεοτοκίον

Γαληνόν σε λιμένα καὶ κιβωτὸν ἄχραντε, ἔχοντες οἱ δοῦλοι Σου κόρη Θεογεννήτρια, οἱ συμπνιγόμενοι ταῖς τρικυμίαις τοῦ βίου, εἰς Σὲ καταφεύγοντες διασωζόμεθα.

Κάθισμα Ἦχος γ' «Τὴν ὠραιότητα»

Τὴν τελειότητα Πάτερ τοῦ βίου Σου καὶ ἀριστείας Σου τῶν θείων πράξεων, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξίσταντο καθορῶσαι. Ὅθεν καὶ ὁ Κύριος Σὲ ἀξίως ἐδόξασε, χάριν παρεχόμενος προορᾶν τὰ ἐσόμενα, Αὐτὸν μὴ διαλείπης πρεσβεύων μάκαρ, ὑπὲρ τῶν πίστει Σε τιμώντων.

Δόξα. τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπειρόγαμον Θεογεννήτριαν, ἀνευφημήσωμεν ὡς ὑπερέχουσαν τῶν οὐρανίων στρατιῶν καὶ τῶν ἁγίων ἀπάντων. Αὕτη γὰρ ἐκύησε ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, τὸν δημιουργήσαντα ὄρατὰ καὶ ἀόρατα καὶ Τοῦτον ἐκτενῶς ἱκετεύει σῶσαι ἡμᾶς τοὺς ἐπταικότας.

ᾠδὴ δ' «Σὺ μοι ἰσχύς Κύριε»

Η συμπαθῆς πλήρης ἀγάπης καρδιά σου, καιομένη τοῦ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι καὶ τοῦ πλησίον ὀλοσχερῶς,

ἅπαντα τὸν πλοῦτον χερσὶ πενήτων διένειμε, διό Σου εἰς αἰῶνας ἡ ἐλεημοσύνη μένει σοφὴ καὶ τὸ μνημόσυνον.

Νέος φωστὴρ ἄδυτος κόσμῳ ἀνέτειλας, ἐν ὑστέροις χρόνοις παναοίδιμε, καὶ τὰ πληρώματα τῶν πιστῶν, τῶν Σοὶ προστρεχόντων λαμπροφανῶς κατεφώτισας, τῇ χάριτι τῶν ἔργων, τῇ αἴγλη τῶν θαυμάτων καὶ τῇ ἐλλάμψει τῶν προρρήσεων.

Κήρυξ σεπτὸς γέγονας Πάτερ μακάριε, τοῦ ὀφθέντος ἐπὶ γῆς δι' ἔλεος, καὶ Τοῦτον ἅπασι ἀληθῶς μετὰ παρρησίας ὦ Παναγῇ διετράνωσας, ἐν λόγοις θεοσόφοις, ἐν πράξεσι ἐνθέοις καὶ εὐσεβείας ὑποδείγμασι.

Θεοτοκίον

Λύτρωσαι νῦν Πάναγνε πάσης κακώσεως, πάσης νόσου πειρασμῶν καὶ θλίψεων, τοὺς προσιόντας Σοὶ εὐλαβῶς καὶ ἐξαιτουμένου τὴν κραταιὰν Σου ἀντίληψιν, πανάσπιλε Μαρία, ἡ δόξα τῶν Ἁγίων καὶ τῶν πιστῶν τὸ καταφύγιον.

᾿Ωδὴ ε' «Ἴνα τί με ἀπόσω»

Ελλαμπόμενος μάκαρ, ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος φωτοειδέστατος πᾶσιν ἐγνωρίσθης, διαλάμπων πλουσίοις χαρίσμασι, ὅθεν Σοῦ τὴν μνήμην περιχαρῶς ἐπιτελοῦμεν, Παναγῇ Ἱερέων ἀγλάϊσμα.

Ολοφύχως παμμάκαρ, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας πάντα ἐπώλησας καὶ κατὰ τὸν Παῦλον ὡσπερ σκύβαλα ταῦτα λελόγισαι. Ὅθεν θεαρέστως, χερσὶ πενήτων διανείμας, μαργαρίτην τὸν Θεῖον ἠγόρασας.

Συμπαθείας λιμένα και προστάτην ἄγνόν τε και ἰλα-
ρώτατον, τῶν πενήτων Πάτερ, ὀρφανῶν και χη-
ρῶν. Σὲ ἐγνώκαμεν. Ὁθεν Σε και ζῶντα και μετα-
στάντα Θεοφόρε, Παναγῆ Σὲ ἐδόξασε Κύριος.

Θεοτοκίον

Δεξιάν Σου τὴν Θείαν, ἔκτεινον και πάντας ἡμᾶς νῦν
εὐλόγησον, τοὺς Σὲ προσκυνοῦντας και τιμῶντας
τὸν τόκον Σου Δέσποινα, ἵνα δυνηθῶμεν τοῦ βίου τού-
του τοὺς τριβόλους, ὁμαλῶς διαβαίνειν πανάμωμε.

᾿Ωδὴ στ' «Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ»

Ιχνηλατῶν Παναγῆ τοῦ Ἰησοῦ τὸ ὑπόδειγμα, ἐξ
ὅλης Σου τῆς ψυχῆς και τῆς καρδίας ἠγάπησας,
Θεὸν και πλησίον Σου, δι' οὓς και τὰ πάντα γηθοσύ-
νως ἐθυσίασας.

Καιρῷ χειμῶνος ποτὲ και ἐν βροχῇ πορευόμενος, οὐ-
δόλως τῷ ὑετῷ ὑγράνθης πανόλβιε, Θεοῦ Σὲ δο-
ξάζοντος, Ὅνπερ Θεοφόρε ἐν τῷ βίῳ Σου ἐδόξασας.

Αγγέλων αἱ στρατιαὶ και τῶν βροτῶν τὰ συστήματα
θαυμάζουσι Παναγῆ τὸν ἅγιον βίον Σου, πολλά τε
θαυμάσια και τὴν θείαν χάριν τὴν χειρὶ Θεοῦ δοθεῖσαν
Σοι

Θεοτοκίον

Ικέτευε ἐκτενῶς, Ὅν ἐν σαρκὶ ἀπεκύησας, ρυσθῆναι
ἐκ συμφορῶν και πάσης κολάσεως, Θεοτόκε Δέσποι-
να, τοὺς ἐν κατανύξει εὐλαβῶς παρακαλοῦντας Σε.

Κοντάκιον Ἦχος γ' «Ἡ Παρθένος σήμερον»

Χαρμοσύνοις ἄσμασι, Κεφαλληνία ἢ νῆσος, συγκαλεῖται σήμερον τῶν φιλεόρτων τὰ πλήθη, ἔρεισμα τῆς Ἐκκλησίας ἀνευφημῆσαι, σέμνωμα νεοφανέντα Ὁρθοδοξίας, Παναγῆν τὸν Θεηγόρον, Χριστοῦ τὸν μύστην καὶ ταύτης ἀγλάϊσμα.

Ὁ Οἶκος

Δοξάζομέν Σου Χριστέ, τὴν ἄκραν φιλανθρωπίαν καὶ ἀγαθότητα τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην, ὅτι τρεῖς μεγίστους φωστῆρας καὶ αἰωνίους προστάτας ἡμῖν ἐχορήγησας. Γεράσιμον τὸν θαυματόβρυτον, Ἄνθιμον τὸν πανόλβιον καὶ ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, Παναγῆν τὸν πανθαύμαστον. Τούτου τὴν μνήμην σήμερον ἢ νῆσος ἡμῶν τελοῦσα, μετ' εὐφροσύνης τῶν φιλεόρτων συγκαλεῖται τὰ πλήθη μετ' ἐγκωμίων ὑμνῆσαι, Χριστοῦ τὸν μύστην καὶ ταύτης ἀγλάϊσμα.

Συναξάριον

Τῆ Ζ' τοῦ μηνὸς Ἰουνίου μνήμη τοῦ ἐν Ἱερεῦσι ἐπ' ἀρεταῖς διαλάμπαντος Ἱερέως Παναγῆ (τοῦ Μπασιαῖ).

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ὁ Ἅγιος Παναγῆς (Παῖσιος) Τυπάλδος Μπασιαῖς γόνος τῆς οἰκογενείας Τυπάλδου Μπασιαῖ ἐγεννήθη εἰς Ληξούριον τὸ 1801 ἐκ γονέων εὐσεβῶν τοῦ Μιχαὴλ καὶ τῆς Ρεγγίνας, τὸ γένος Δελλαπόρτα. Ἐλαβεν σημαντικὴν μόρφωσιν Ἑλληνικὴν καὶ Θεολογικὴν καὶ ὠμίλει τὴν Γαλλικὴν, Ἰταλικὴν καὶ ἐγνώριζε τὴν

Λατινικήν. Ἐγένετο δημόσιος διδάσκαλος, ἀλλὰ παρητήθη ὅταν οἱ Ἄγγλοι ἐπίεζαν τοὺς Κεφαλλῆνας καὶ ἐδίδασκε κατ' οἶκον.

Τὸ 1836 ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου Κεφαλληνίας Παρθενίου Μακρῆ Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος. Ἐκτοτε ἡ ζωὴ Του ὅλη ἐδαπανήθη εἰς τὴν διακονίαν τῆς Λατρείας καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν χριστιανῶν. Ἐλεήμων εἰς τὸ ἄκρον. Κήρυξ τοῦ Θεοῦ. Λόγου δόκιμος. Λειτουργὸς ἄριστος, ἀσκητικὸς, ἐξομολόγος διακριτικὸς, προσήλκυσε τὴν ἀγάπη τῶν χριστιανῶν. Ἐλαβε ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὸ χάρισμα τῆς προφητείας καὶ προέλεγε καὶ συνεβούλευε καταλλήλως. Εἶχε καὶ προορατικὸν χάρισμα. Πωλήσας τὰ ὑπάρχοντά του τὰ διένειμε εἰς τοὺς πτωχοὺς. Ὁ ἴδιος δὲ ἐφιλοξενεῖτο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ συγγενοῦς του Ἰωάννου Νικ. Γερουλάνου. Διετέλεσε Ἐφημέριος τῆς Ἱ.Μ. Ἀγ. Σπυρίδωνος, Πλατὺ Γυαλοῦ Ληξουρίου μέχρι τῆς θανῆς Του. Πιεζόμενος ὑπὸ ἀσθενίας κατὰ καιροὺς ὑπέμεινε ταύτην μεθ' ὑπομονῆς ὡς ὁ Ἀπ. Παῦλος:

Ἐκοιμήθη τὴν 7 Ἰουνίου 1888 εἰς Ληξούριον εἰς ἡλικίαν 88 ἐτῶν. Ἐγκωμιάσθη δεόντως ὑπὸ τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου Κεφαλ. Γερμανοῦ Καλλιγᾶ, μετέπειτα Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ ὑπὸ τοῦ τότε καθηγητοῦ Ζησίμου Γ. Π. Τυπάλδου. Ἐτάφη εἰς τὸν χώρον τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος Ληξουρίου, ἀπ' ὅπου καὶ ἐγένετο ἡ Ἀνακομιδὴ μετὰ 88 ἔτη τὸ 1976 ἡμέραν τῆς ἐπετείου του, ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κεφαλληνίας ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ.

Ὅσοι κατέφυγον εἰς τὴν πρεσβείαν του ἔλαβον τοῦ ζητουμένου. Ἰδίως οἱ μαθηταὶ καὶ φοιτηταί. Ἀναφέρονται πολλὰ θαυμαστά ὡς ἀναγράφει λεπτομερῶς ἡ βιογραφία του.

Στίχοι.

Τὴν κάτω σοφὲ παριδῶν εὐκοσμίαν
 τῆς ἄνω μετέχεις τερπνῆς κληρουχίας.
 Ἐβδόμη Παναγῆς θανῶν, συνεκράθη τοῖς ἄνω.

Ταῖς Αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ
 σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ Ζ'. «Παῖδες Ἑβραίων»

Ὅσπερ χρυσὸς ἐν τῇ καμίνῳ δεδοκίμασαι σοφὲ ἐν
 ἀσθενείαις καὶ ἀστράψας φαιδρῶς, τρανώτερον
 ἐκείνου, φωτίζεις τοὺς κραυγάζοντας ὁ Θεὸς εὐλογητὸς
 εἶ.

Νέος φωστὴρ σὺ ἀνεφάνης, στερεώματι Χριστοῦ τῆς
 Ἐκκλησίας καὶ θαυμάτων βολαῖς τοὺς πάντας
 καταυγάζεις τοὺς ψάλλοντας ἐκ πίστεως ὁ Θεὸς εὐλο-
 γητὸς εἶ.

Πλοῦτον πολῦτιμον κατέχει, Σοῦ τὰ λείψανα ἡ πόλις
 Ληξουρίου Παναγῆ ἱερέ, ἐξ ὧν ἀναπηγάζει τὰ
 ρεῖθρα τῶν ἰάσεων καὶ δοξάζει τὸν δοτῆρα.

Θεοτοκίον.

Ὅρους τῆς φύσεως Παρθένε, ὑπερβέβηκας τεκοῦσα
 τὸν Σωτῆρα ὑπὲρ φύσιν ἀγνή, ἀσπόρως καθὼς
 οἶδεν, Ὅν ἐκδυσώπει πάντοτε διασώζεσθαι τὸν κόσμον.

ᾠδὴ η'. «Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ»

Λόγοις θείοις, τὴν ποιμνὴν Σου ἐκθρέψας, προῖδων
 δὲ σοφὲ τὸ ὕστατον τοῦ βίου καὶ τῷ Θεῷ εὐχαρι-
 στήσας Ὅσιε, τούτου εἰς τὰς χεῖρας τὴν ἡγιασμένην,
 παρέδωκας ψυχὴν σου.

Υμνωδίαις τιμήσωμεν προφρόνως τοῦ σεπτοῦ Παναγῆ τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον καὶ γὰρ Αὐτὸς καθικετεύει πάντοτε, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων καὶ δοξολογούντων Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κεκρυμμένος τῇ γῆ ἔν πλείστοις χρόνοις, ὡς φωστὴρ διαυγῆς τῷ κόσμῳ ἀνατέλεις, τῇ ἐπινεύσει τοῦ Θεοῦ μακάριε, καὶ ἐπενεργείᾳ καὶ σεπτῇ φροντίδι Ποιμένος Προκοπίου.

Θεοτοκίον.

Ανωτέρα ὑπάρχεις ἀσυγκρίτως, ἀειπαρθένε Ἀγγέλων καὶ Ἀγίων Σὺ ἴτον Χριστὸν τῷ κόσμῳ ἀπεκύησας, Ὅν αἰεὶ δυσώπει ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων Αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Θ' «Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ»

Ἵμνήσωμεν ἐν ὕμνοις, Παναγῆν τὸν Θεῖον τὸν νῦν νεοφανέντα.

Ρεόντων τὸ κλυδώνιον διαβάς, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας ἀλώβητον καὶ γεγονῶς πλήρης παμμακάριστε ἡμερῶν, πλήρης ἐνθέων πράξεων, χαίρων μεταβέβηκας πρὸς Χριστόν, Ὅν αἴτησαι σωθῆναι τοὺς Σὲ παρακαλοῦντας καὶ εὐφημοῦντας πανσεβάσμιε.

Δοξάσωμεν προφρόνως, Παναγῆν τὸν Θεῖον, τὸν μύστην τοῦ Δεσπότη.

Πληρούμεθα πανόλβιε Παναγῆ, εὐφροσύνης χαρᾶς καὶ λαμπρότητος, οἱ εὐσεβεῖς ἔτι εὐωδίας πνευματικῆς, παρεστηκότες Ἄγιε κύκλω τῶν λειψάνων Σου τῶν σεπτῶν. Διὸ δοξολογίας προσάδομεν, Κυρίῳ τῷ Σὲ παμμάκαρ ἀγίασαντι.

Αινέσωμεν συμφώνως, Τριάδα τὴν Ἀγίαν, ἣν Ἄγγελοι ὕμνοῦσι.

Ολόφωτος ὡς ἥλιος Παναγῆ, ἀκηράτοις σοφῆ διεξέ-
λαμψας μαρμαρυγαῖς, θρόνῳ τοῦ Κυρίου παρε-
στηκῶς ὑπὲρ ἡμῶν μνημόνευε τῶν ἐπιτελούντων πα-
νευλαβῶς, τὴν μνήμην Σου τὴν θεῖαν καὶ πίστει προ-
σκυνοῦντων τὰ ἱερά Σου θεῖα Λείψανα.

Τιμήσωμεν ἀξίως τὴν ἀγνὴν Παρθένον τὴν ὄντως
Θεοτόκον.

Υμνήσωμεν ἐν ὕμνοις χρεωστικῶς, τὴν ἀγνὴν πανα-
νώμητον Δέσποινα καὶ πρὸς Αὐτὴν ἄσωμεν τὸ
Χαῖρε χαρμονικῶς ὅτι χαρὰν ἐκύησεν ἐν παντὶ τῷ
κόσμῳ ὡς ἀληθῶς καὶ ἔσωσε τῆς πάλαι ἀρᾶς τῆς ἀρχε-
γόνου ἅπαν τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον.

Ἐξαποστειλάρια

Τῶν Ἱερέων ὁ δῆμος, καὶ φιλεόρτων ἢ πληθὺς ἀνευ-
φημήσωμεν ὕμνοις τὸν Θεοφόρον Παναγῆν, μιμού-
μενοι τὴν ἐκείνου ἐνάρετον πολιτείαν.

Τὸ θεοκόσμητον κλέος, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας
καὶ τῶν σεπτῶν Μυστηρίων μυσταγωγὸν πανευ-
κλεῆ δεῦτε τιμήσωμεν πάντες μύστην τὸν Θεῖον Πανα-
γῆν.

Θεοχαρίτωτε Κόρη ἢ πλατυτέρα οὐρανῶν, ἢ τετοκυία
ἀφράστως τὸν τοῦ παντός Δημιουργόν, Τοῦτον
αἰεὶ δυσωποῦσα ὑπὲρ ἡμῶν μὴ ἐλλείπης.

Εἰς τοὺς Αἶνους, στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'
 «Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν».

Τὶ σὲ Παναγῆ ὀνομάσωμεν, Ληξουρίου θεῖον γόνον καὶ διδάσκαλον σοφέν, Ἐκκλησίας εὐκοσμίαν τῶν πιστῶν ὑπογραμμόν, προστάτην τῶν πενήτων ἰλαρώτατον νοσοῦντων ἰατρὸν θεοχαρίτωτον, λαμπρά σου τὰ κατορθώματα, θεόδοτα τὰ χαρίσματα, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὶ σὲ θεωρρῆμον καλέσωμεν, Ἱερέων χάρμονην καὶ πλανωμένων ὁδηγόν, θησαυρὸν ὀρθοδοξίας, Ἐκκλησίας στολισμόν, ταμεῖον δωρεῶν τῆς Θείας Χάριτος καὶ ἄνθος Παραδείσου εὐωδέστατον, ὁ βίος σου ὑπερτέλειος, αἱ ἄρεταί σου ἰσάγγελοι, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὶ σὲ Παναγῆ προσφθεγξώμεθα, συμπολίτην τῶν Ἁγίων καὶ οὐράνιον βροτόν, λειτουργὸν τῶν μυστηρίων μοναζόντων ὁδηγόν, προφήτην προκηρύττοντα τὰ μέλλοντα, φωστῆρα Ἐκκλησίας τηλαυγέστατον, σεμνά σου τὰ ἔργα ἅγιε καὶ ἄπειρα τὰ θαυμάσια. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὶ σὲ νῦν προσεῖπω πανθαύμαστε, Παναγῆ θαυματοφόρε παμφαέστατε ἀστήρ, ὁ ἐκλάμψας ἐν τῷ κόσμῳ ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, ἐργάτην τοῦ Σωτῆρος ἀκατάβλητον, ὀσίων καὶ δικαίων ἰσοστάσιον, ὁ νοῦς σου Θεοειδέστατος, οἱ λόγοι προφητικώτατοι. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. Α΄

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, συμπάλλωμεν γηθόμενοι καὶ σκιρτήσωμεν εὐωχούμενοι, ἐπὶ τῇ πανιέρῳ μνήμῃ τοῦ πανολβίου πατρός. Μοναζόντων τάγματα καὶ φιλόσιοι τὸν ἐπιφανέντα δοξάσωμεν προφρόνως, προφητείας χάριτι θαυμαστῶς πεπληρωμένον καὶ ἐν κάλλεσι ἀρετῶν διαλάμποντα, ἀσμάτων τοῖς ἀνθεσι, τὸν τῆς σεπτῆς Τριάδος, λαμπρὸν ἱερομύστην συνελθόντες ἀνυμνήσωμεν. Τὸν διδάσκαλον τὸν σοφὸν πρὸς ἀρετὴν ὀδηγοῦντα, τῶν ἐν κλίνῃ κατακειμένων ἐμπειρώτατον ἰατρὸν, τὸν λυτρούμενον ἐκ πάσης ἀσθενείας, τῶν θλιβομένων παραμυθίαν καὶ δότην ἰλαρὸν τῶν ἐπίδευμένων, τὸν πάντας ἐκ συμφορῶν αἰεὶ ρυόμενον. Παναγῆ τὸν θεόληπτον ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἵπωμεν· Τρισόλβιε πάτερ, σπεῦσον νῦν ἐξελοῦ ἡμᾶς, ἀπὸ παντοίων κινδύνων καὶ ρῦσαι τὰ τέκνα σου πάσης κολάσεως.

Καὶ νῦν..

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον τὴν ἀρραγῆ προστασίαν καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀπόστολος

Τετάρτη τῆς Θ' ἐβδομάδος (Α' Κορινθίους ΙΓ'-ΙΔ, 5)

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην

στιχ. "Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Πρὸς Κορινθίους Α' ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἢ χῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθίστανειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμί. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμα μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει, ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει. Εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθῆσονται· εἴτε γλῶσσαι παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται. Ἐκ μέρους δὲ γινώσκομεν καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται. "Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου. Βλέ-

πομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη. Διώκετε τὴν ἀγάπην· ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια· ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν. Ὁ λαλῶν γλώσση ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ, ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων γὰρ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ.

Εὐαγγέλιον

Σάββατον ΙΑ' ἐβδομάδος Λουκᾶ (Λουκᾶ ΙΒ, 32-40)

Εἶπεν ὁ Κύριος, Μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι ἠυδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν. Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτῃς οὐκ ἐγγίζει οὐδὲ σῆς διαφθείρει· ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἐστίν. Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύαι παριεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι· καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὐρήσει γρηγοροῦντας, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνα-

κλινεῖ αὐτούς, καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς. Καὶ ἔὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ καὶ εὖρη οὕτω, μακάριοι εἰσὶν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. Τοῦτο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἤδει ὁ οἰκοδεσπότης ποία ὥρα ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκεν διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἔτοιμοι· ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Μεγαλυνάριον

Τὸν τοῦ Ληξουρίου γόνον λαμπρόν, Ὁρθοδόξων κλέος Ἱερέων ὑπογραμμόν, τῆς Κεφαλληνίας ἀγλάϊσμα τὸ νέον, τὸν Παναγῆν τὸν Θεῖον ὕμνοις τιμήσωμεν.

